

SKO.OS/41.9/225/2025/4890/KS

Katowice, dnia 13 czerwca 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 570 ze zm.), oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., poz.572 dalej jako: „kpa”).

w związku z odwołaniem wniesionym prze

1) Towarzystwa na Rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu zatytułowanym: „Odwołanie”, oraz
2) Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Ziemi Pszczyńskiej „Międzyrzecze” z siedzibą w Międzyrzeczu w gminie Bojszowy, zatytułowanym: „Odwołanie”,
od decyzji Wójta Gminy Bojszowy Nr RAN2.6220.3.2021.AD z dnia 21 lutego 2025 r., którą tenże organ ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Posadowienie wytwórni masy bitumicznej o wydajności nominalnej 320Mg/h na działkach 4412/160 i 4375/160 (dawniej 3463/160, 3424/160) obręb Międzyrzecze, gmina Bojszowy, powiat bieruńsko-lędzki, województwo śląskie” oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Katarzyna Stebnicka - sprawozdawca
Członkowie: Anna Kajzerek – Dziwoki
Robert Nowicki

na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2025 r.

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją Nr RAN2.6220.3.2021.AD z dnia 21 lutego 2025 r organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za zajęciem stanowiskiem w sprawie.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożyło Towarzystwa na Rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 13 marca 2025 r., zatytułowane: „Odwołanie”) odwołujący się podmiot wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. W uzasadnieniu wskazał, że wskazana w decyzji wytwórnia masy bitumicznej już została wybudowana i tym samym nie jest możliwe wydanie decyzji środowiskowej dla istniejącego obiektu budowlanego. Decyzje środowiskowe wydaje się bowiem dla przedsięwzięć planowanych, a nie istniejących i zrealizowanych. Zaskarżona decyzja stanowi w związku z tym poświadczenie nieprawdy (jakoby przedsięwzięcie było dopiero w planach), a jej wydanie przekroczenie uprawnień przez organ pierwszej instancji, co stanowi czyn zagrożony karą.

Ww. odwołanie zostało wniesione za pośrednictwem platformy ePUAP.

Pismem Nr RAN2.6220.3.2021.D z dnia 20 marca 2025r., organ pierwszej instancji przekazał do organu odwoławczego ww. odwołanie wraz z aktami sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyło również Stowarzyszenie na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Ziemi Pszczyńskiej „Międzyrzecze” z siedzibą w Międzyrzeczu w gminie Bojszowy, reprezentowane przez pełnomocnika Pana Bronisława Jasińskiego. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 21 marca 2025 r., zatytułowane: „Odwołanie”) odwołujący się podmiot wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, zaskarżył je w całości. W uzasadnieniu odwołania przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Ww. odwołanie zostało wniesione za pośrednictwem platformy ePUAP.

Pismem Nr RAN2.6220.3.2021.AD z dnia 27 marca 2025 r., organ pierwszej instancji, przekazał do organu odwoławczego ww. odwołanie oraz wskazał, że akta sprawy zostały już przekazane wraz z odwołaniem Towarzystwa na Rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu.

Inwestor Duna Polska S.A.(dawniej MOTA — ENGIL CENTRAL EUROPE S.A.) pismami z dnia 11 kwietnia, 25 kwietnia i 20 maja 2025 r. odniosła się do zarzutów odwołań i wyraziła swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn. Dz. U. z. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.) dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – oos” .

W myśl art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepisy art. 72 ustawy wymienia decyzje, których wydanie jest poprzedzane uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do brzmienia art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Art. 74 wymienia załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 75 ustawy wymienia organy właściwe do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 78 ustawy wymienia organy właściwe do wydawania opinii.

Art. 80 ust. 1 stanowi, iż jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 zd. 1 ww. przepisu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ww. ustawy w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

W myśl ust. 1 a tego przepisu w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Ust. 2 stanowi, że charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z brzmienia art. 85 ust. 1 ustawy wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Zgodnie z ust. 2 pkt 2 uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839). Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ pierwszej instancji jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w oparciu o ww. rozporządzenia (§3 ust. 1 pkt 82 i 83 ww. rozporządzenia).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kpa.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy

decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kpa ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kpa). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kpa.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Kolegium wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie w przedmiotowej sprawie i ustaliło, że decyzja z dnia Nr RAN2.6220.3.2021.AD z dnia 21 lutego 2025 r., organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Stąd Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Katowicach postanowiło orzec w oparciu o przepis art. 138 § 1 pkt 1 kpa tj. orzec o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji z dnia Nr RAN2.6220.3.2021.AD z dnia 21 lutego 2025 r.

Kolegium stwierdza bowiem, że postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium uznaje zatem postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są słuszne i Kolegium je podziela. Kolegium, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji.

Jak wynika z akt sprawy przedsięwzięcie polegać będzie na posadowieniu wytwórni masy bitumicznej BERNARDI MET 50 o wydajności maksymalnej 210 Mg/h z prognozowaną roczną produkcją masy bitumicznej w ilości do 150 00 Mg. W ramach inwestycji poza instalacją do wytwarzania mas bitumicznych (WMB) powstaną podręczne place składowe na materiały wsadowe, zaplecze biurowo-socjalne oraz laboratoryjne składające się z kontenerów, waga samochodowa, drogi dojazdowe oraz place postojowe w pobliżu zaplecza socjalnego. Przedmiotowa inwestycja służy do produkcji mieszanek mineralno-asfaltowych do budowy dróg. Zespół WMB stanowi instalację zasilaną palnikiem dwumediowym przystosowanym do zasilania olejem opałowym oraz pyłem węgla brunatnego. Instalacja składa się z zespołu otaczarki oraz urządzeń pomocniczych takich jak zbiorniki, silosy i taśmociągi. Wytwórnia zlokalizowana będzie na terenach wiejskich, w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 931 — na działkach 4412/160 i 4375/160 (dawniej 3463/160 oraz 3424/16) obręb Międzyrzecze w gminie Bojszowy. Działki na których realizowane będzie przedsięwzięcie bezpośrednio sąsiadują z działkami przeznaczonymi pod budowę drogi ekspresowej S1. Teren przedsięwzięcia jest niezabudowany, częściowo wykorzystywany rolniczo. W większości sąsiaduje z użytkami rolnymi, polami uprawnymi, nieużytkami i lasami. W kierunku zachodnim bezpośrednio do rozpatrywanego terenu przylega droga, dalej użytki rolne i zwarta zabudowa wiejska. Rzeka Pszczyńka przepływa w odległości ok. 60 m od granicy działek, na których ma być zlokalizowana inwestycja. Odległość od samej inwestycji — obiektów WMB wynosi ok. 300 m. Najbliżej położony budynek mieszkalny znajduje się w odległości ok. 195 m w kierunku zachodnim od granicy przedmiotowych działek. Natomiast najbliższy budynek znajduje się w odległości ok. 20 m w kierunku zachodnim i stanowi budynek hotelowy „Dworek Broniszówka”.

Teren przedsięwzięcia nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Organ I instancji prawidłowo zakwalifikował przedsięwzięcie w oparciu o zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), a konkretniej: § 3 ust. 1 pkt 20 tj. „Instalacje do produkcji mas bitumicznych”. Zatem koniecznym było wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co prawidłowo zostało przez organ I instancji wykonane (art. 72 ust. 1 ustawy ooś).

Kolegium stwierdza, że organ I instancji właściwie przeprowadził postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o środowiskowych uwarunkowaniach. W ramach tegoż postępowania organ I instancji wystąpił do organów współdziałających. Przy orzekaniu organ I instancji wziął pod uwagę wszystkie wnioski sformułowane w trakcie postępowania przez organ uzgadniający – Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w postanowieniu z dnia 20 października 2022 r. znak: WOŚ.4220.3.2022.AM.5. Zgodnie bowiem z treścią ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, właściwy do jej wydania organ uzgadnia warunki

realizacji przedsięwzięcia z innymi organami administracyjnymi – w przedmiotowej sytuacji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach. Ww. przepis przewiduje współdziałanie dwóch organów przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ uzgadniający, na wniosek organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, dokonuje uzgodnienia postanowieniem – po przeprowadzeniu stosownego postępowania, zgodnie z art. 106 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa oraz orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sytuacji gdy przepis prawa mówi o uzgodnieniu jako formie współdziałania dwóch organów, to wówczas stanowisko organu uzgadniającego wiąże organ, który wystąpił o jego dokonanie. W wyroku z 26 listopada 1999 r., sygn. akt: IV SA 1512/98 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „Art. 106 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego podaje, iż współdziałanie organów administracji publicznej w toku załatwiania sprawy, może następować w różnych formach. Najluźniejszą z nich jest opinia – wtedy bowiem, po jej zasięgnięciu, organ prowadzący postępowanie główne nie jest nią związany. W przedmiotowej sprawie chodzi jednak o formę o znaczeniu stanowczym. „Uzgodnienie” wiąże bowiem organ decydujący w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający przesądzić może o treści decyzji, która wydana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Z powyższego wynika, że uzgodnienie jako stanowcza forma wyrażania stanowiska przez organ współdziałający różni się zasadniczo w zakresie wywoływanych skutków od niewiążącej opinii” (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2005 r., sygn. akt IV SA/Wa 578/04 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 1999 r., sygn. akt: IV SA 1512/93). Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i nie może samodzielnie – bez współdziału organu uzgadniającego – modyfikować treści dokonanego uzgodnienia.

Mając zatem na uwadze fakt, że uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody jest wiążące dla organu I instancji to ten orzekł zgodnie z treścią ww. uzgodnienia.

Kolegium wskazuje również, że wykorzystano wszystkie wnioski sformułowane przez organ opiniujący – opinia Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach Nr GL.ZZŚ.435.232.2021.TH; RKW - 2021 - 15801 z dnia 30 września 2021 r.

Kolegium zauważa również, że opinia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach, nie ma charakteru wiążącego tak jak uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Jednakże mając na celu jak najlepszą ochronę środowiska przy realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, w ocenie Kolegium wzięcie pod uwagę wszystkich wniosków organów współdziałających spowoduje, że planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w najmniej uciążliwy sposób.

Kolegium uznało także, że informacje dostępne w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są wystarczające, aby ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Nadto raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko spełnia wszelkie wymagania ustawowe. Opracowany raport w ocenie Kolegium zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym na tereny sąsiednie. Z raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika jakie są granice inwestycji, obszar oddziaływania inwestycji. Raport przedstawia szczegółowo założenia planowanego przedsięwzięcia i różne jego warianty.

Kolegium podnosi dalej, że organ I instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania

przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ I instancji prawidłowo ustalił, że inwestor nie jest jedyną stroną tego postępowania i prawidłowo ustalił krąg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. W świetle powyższego Kolegium przyjmuje również uzasadnienie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

Kolegium wskazuje, że z akt sprawy wynika, iż organ pierwsze instancji przeprowadził procedurę udziału społeczeństwa w ww. postępowaniu.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kpa. Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział stron oraz udział społeczeństwa w postępowaniu i odniósł się do uwag wniesionych przez strony postępowania.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu I instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach postępowania odwoławczego Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ I instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu I instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa oraz art. 84 i 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne.

Kolegium zauważa również, że uzasadnienie warunków sformułowanych w sentencji zaskarżonej decyzji jest wystarczające. Organ prowadzący postępowanie uzasadniając zapadłe orzeczenie odniósł się do wymagań określonych w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W ocenie składu orzekającego Kolegium przedmiotem postępowania w sprawie o ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia jest ocena i analiza dopuszczalności konkretnego planowanego dopiero przedsięwzięcia, jego oddziaływania na środowisko, ludzi, krajobraz oraz przy spełnieniu ustawowych warunków. Zdaniem Kolegium przeprowadzone postępowanie wypełnia powyższe wymagania, albowiem został zebrany materiał dowodowy pozwalający na wydanie zaskarżonej decyzji. Z kolei analiza planowanego przedsięwzięcia pozwala na wskazanie, iż jest ono dopuszczalne przy spełnieniu warunków zawartych w sentencji zaskarżonej decyzji. W ocenie składu orzekającego Kolegium nałożone w sentencji warunki w sposób kompleksowy zapewniają, że planowane przedsięwzięcie będzie odpowiadało standardom środowiskowym wynikającym z norm prawa.

Decyzja organu I instancji została doręczona wszystkim stronom i podmiotom na

prawach strony występującym w postępowaniu.

Odnosząc się z kolei do treści odwołań Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w nich nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniach i nie potwierdziło występowania wskazanych uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołania za niezasadne.

Nawiązując do treści odwołania Towarzystwa na Rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu, Kolegium już wypowiedziało się w swojej poprzedniej decyzji SKO.OŚ/41.9/655/2023/13728/RN z dnia 21 października 2025 r. i nadal podtrzymuje stanowisko, że w świetle orzecznictwa Sądów Administracyjnych dopuszczalne jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach również w stosunku do już funkcjonującego przedsięwzięcia (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 2008r., sygn. akt II OSK 1481/07; z dnia 26 listopada 2008r., sygn. akt II OSK 1481/07; z dnia 6 marca 2013r., sygn. akt: II OSK 2147/11 i z dnia 17 października 2019r., sygn. akt: II OSK 2917/17 - CBOSA). Zatem zarzut ww. odwołania w ocenie Kolegium nadal nie jest zasadny.

Z kolei ustosunkowując się do treści odwołania Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Ziemi Pszczyńskiej „Międzyrzecze” z siedzibą w Międzyrzeczu w gminie Bojszowy, w tym zarzutu zlekceważenia przez organ I instancji obowiązku przeprowadzenia ponownej procedury udziału społeczeństwa w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wskazać należy, że z akt sprawy wynika, iż w ponownie przeprowadzonym postępowaniu Wójt Gminy Bojszowy obwieszczeniem z dnia 30 października 2024 r., zawiadomił wszystkich zainteresowanych o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, składania uwag i wniosków przez okres 30 dni, tj. od dnia 31 października 2024 r. do dnia 1 listopada 2024 r. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji odniósł się do składanych pytań i wniosków w trakcie ponownego przeprowadzania procedury udziału społeczeństwa ramach postępowania w sprawie.

Ponadto podniesiono zarzut nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji. Kolegium zaznacza, iż organ I instancji uzasadnił nałożony rygor z art. 108 § 1. kpa przesłankami wynikającymi z tegoż przepis, tj. gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r. poz. 935 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200,00 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub

radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.).

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek – Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

/właściwy podpis na oryginale/

/właściwy podpis na oryginale/

/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

1. radca prawny Mariusz Rymarz - pełnomocnik spółki DUNA S.A. (dawniej: MOTA — ENGIL CENTRAL EUROPE S.A.) z siedzibą w Krakowie

e- doręczenie: AE:PL-49730-78984-SJAFT-25

2. Pan Tomasz Krynicki

adres dla doręczeń:

Zakład Naukowo Badawczy ECO — HERA, ul. Kurczaba 12/8, 30 — 868 Kraków e – doręczenie PUH

2. Pan Bronisław Jasiński — pełnomocnik Stowarzyszenia na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Ziemi Pszczyńskiej „Międzyrzecze" z siedzibą w Międzyrzeczu w gminie Bojszowy, ul. Międzyrzeczna 9m 43 – 220 Międzyrzecze e – doręczenie PUH

3. Towarzystwo na Rzecz Ziemi, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim e – doręczenie PUH

4. Pozostałe strony — w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko

5. Wójt Gminy Bojszowy

6. aa

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach

AE:PL-50844-78007-IRSIV-24

2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach

ul. Budowlanych 131; 43 — 100 Tychy e- doręczenie: AE:PL-55153-88269-SARVG-16

3. Państwowe Gospodarstwo Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach

Plac Grunwaldzki 8 — 10; 40— 127 Katowice e – doręczenie: AE:PL-15900-87340-CHEAS-23

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.

Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl

Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:

art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.

Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.

Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).

Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca